

Løbetid

Når naturen kalder, må hundeejeren træde i karakter. Løbetid kan man ikke bare ignorere.

Af Vibeke Brisson

Det er forbundet med utroligt mange glæder, men også med et stort arbejde at have hund, og dagliglivet og traveturene med den firbenede må aldrig blive sure pligter. Man har ansvaret for, at hunden har et godt hundeliv, og er man ikke indstillet på dette, bør man slet ikke have hund. Desværre vidner de utallige sørgelige hundeskæbner om, at mange hundeejere ikke lever op til deres ansvar.

Hun- eller hanhund?

Når man så som vordende hundeejer efter forhåbentlig modne overvejelser har besluttet sig for at anskaffe en hund, dukker foruden hvilken race også spørgsmålet op, hvorvidt man vil have en hun- eller

hanhund.

Det kan der være forskellige grunde til, men én af dem er spørgsmålet om løbetid.

Vælger man en hunhund, skal man en dag tage stilling til, om hunden eventuelt skal steriliseres (have fjernet æggestokke/livmoder), eller om man skal lade den gennemgå de halvårige løbetider.

Vælger man en hanhund, slipper man for selve løbetidsfænomenet, men problemerne vil så være andre.

Det er op til den enkelte hundeejer at afgøre - i samråd med dyrlægen - om en hunhund skal steriliseres, sprøjtes med hormoner, eller have sine »naturlige« løbetider. En løbetid er naturlig, hvis den resulterer i en parring, men påstan-

den om, at det er synd, hvis en hund ikke får mindst et kuld hvalpe, er en skrøne.

Løbetid betyder særlige hensyn

I denne artikel har vi valgt at behandle nogle af de situationer, der kan opstå, og de hensyn man - både som hun- og hanhundeejer - skal tage til sin egen hund og til andres hunde, når en ikke-steriliseret eller ikke behandlet hund kommer i den ca. halvårige, tre ugers løbetid.

En hund i løbetid kan have det dårligt. Hun er ofte rastløs og urimelig. Ejeren skal være meget påpasselig, for selv den mest lydige hund kan lade hånt om al opdragelse og stikke af, hvis hun kan se sit snit til det.

Nogle bløder meget, og selv om hunden forsøger at holde sig ren, kan blødningerne være så voldsomme, at der kommer pletter i hjemmet. Man kan få specielle bukser til hundehunden, men ikke alle finder sig i at have dem på.

Oven i det hele kan komme pro-

blemet med løse eller bortløbne hanhunde, der belejrer huset, så hunhundejeren dårligt tør vove sig ud på luftetur med sin hund eller gentagne gange må bede hundeejerne hente deres hunde og passe bedre på dem.

Bortset fra nogle hanhundes forkærlighed for omklamring af menneskeben opstår de egentlige problemer for hanhunden først i det øjeblik, en hunhund i nabolaget er i løbetid. Men da hunhunde ikke er i løbetid samtidig, vil der i områder med mange hunde meget ofte være mindst én hunhund, der er i løbetid, og som med sine duftspor får selv den mest fredelige familiehund til at gå grassat og med alle midler forsøge at nå frem til den skønne.

Mange hunhundejere er tilbøjelige til at klandre hanhundejere og ofte med megen god grund. Det er irriterende, ubehageligt og faretruende at luften af en hund i løbetid og samtidig forsøge at holde en eller flere løse hanhunde på afstand.

Nogle hundeejere finder det rimeligt, at hunhundens ejer sørger for at eliminere løbetidsproblemet ved at lade hunden sterilisere eller hormonbehandle, selv om det jo lige så godt kunne være hanhunden, der blev kastreret.

Men når alt dette er sagt, må man også som ejer af en hunhund tage hensyn, fx til de hundeejere,

der fredeligt går tur med deres hund i snor. En hund, der får fært af en løbsk hund og ikke får lov til en parring, bliver frustreret.

Hvad kan man gøre, når hunden er i løbetid?

Man bør forsøge at luften af hunden på tider og steder, hvor man kan være sig selv, og man bør frem for alt ikke tage hende med fx i hundeskovene, hvor hundene jo må tumle sig frit.

Lad heller ikke hunhunden "hilses" på andre hunde i løbetidsperioden. Et det en hund, er det som sagt synd for denne. Er det en hund, kan det resultere i slagsmål.

Det er altid en dårlig ide at lade sin hund "vente på krog", mens man handler, men det er helt ubehageligt, hvis hunden er i løbetid!

Det anbefales at holde hunden i kort snor i løbetidsperioden. Med de lange liner har man ikke kontrol over eventuelle situationer.

Hold altid hunden i snor, og pas på med åbne døre. Såvel hun- som hund kan lynhurtigt smutte af sted, og så har man balladen.

Man bør også sikre sig, at "hundelufteren" er et voksent menneske, der kan tackle såvel hund som situation.

Der er hundeejere, der - for at slippe for alt løbetidsbesværet -

Neutralisering af hunde

Dyrefondets pjece "Neutralisering af hunde" kan gratis rekvireres på telefon 39 56 30 00, via telefax 39 56 33 60 eller pr. e-mail: post@dyrefondet.dk

konsekvent sætter deres hund i pension i de uger, løbetiden varer. Man "betaler sig" fra problemerne. Men det er ikke en særlig hensynsfuld løsning over for hunhunden, der netop i denne periode trænger til endnu mere kontakt med sin ejer. Ej heller er det hensynsfuldt over for de hanhunde, der måtte befinde sig i pensionen.

Ansvar og hensyn er ord, der går igen, når talen er om at have hund, om at hunden har det godt hos sine mennesker - og om at have det godt hundeejere imellem.